
Vysoké školy: která je nejlepší?

Vysoké školy: která je nejlepší?

14.11.2007

Co je pro vás nejdůležitější? Šance na přijetí, budoucí plat, možnost nalezení práce, nebo vědecká úroveň školy? Připravili jsme pro vás ŽEBŘÍČKY ČESKÝCH VYSOKÝCH ŠKOL podle těchto kritérií.

Co dál studovat a kde? To je otázka, na kterou mnoho maturantů ještě nezná odpověď. Redakce MF DNES pro vás shromáždila několik dílčích žebříčků vysokých škol, které vám usnadní rozhodování. Najdete v nich informace, jak snadno a za kolik peněz seženou absolventi práci, kolik lidí se ke studiu hlásí a kolik z nich je k němu přijato či na jaké úrovni je vědecká práce školy.

Lékaři a učitelé: tutové místo, plat nic moc

Pokud nechcete chodit tři nebo pět let do školy zbytečně, zaměřte se při výběru také na to, jak budete s čerstvým diplomem v kapse hledat práci. Na straně E5 najdete přehled škol i fakult a údaje o tom, jak se jejich čerství absolventi uplatní v praxi. „Nejlépe jsou na tom bývalí studenti fakulty managementu Vysoké školy ekonomické v Praze. Velmi nízká míra nezaměstnanosti se objevuje i u farmaceutů, lékařů a učitelů, špatně hledají práci zemědělci,“ vypočítává Jan Koucký ze Střediska vzdělávací politiky Univerzity Karlovy, které údaje dlouhodobě sleduje a žebříčky sestavuje.

Jaký vás po několikaletém studiu může čekat plat, zjistíte v tabulce na straně E4, kde najdete údaje o mzdách podle různých oborů. „Ty celkem jasně ukazují, že v nejvyšší platové úrovni zahajují pracovní kariéru informatici a počítačovní odborníci, zaměstnanci bank a pojišťoven nebo právníci,“ říká Vladimír Smolka ze společnosti Trexima. Naproti tomu na konci žebříčku najdete odborné asistenty vysokých škol, učitele a lékaře.

Větší šance na studia v Brně

Pokud víte, co byste chtěli studovat, ale tušíte, že máte malou šanci na přijetí, podívejte se na stranu E6. Tam v seznamech veřejných i soukromých vysokých škol můžete vyčíst, že soukromé školy, až na výjimku umělecky zaměřených, mají devadesátí- až sto procentní úspěšnost uchazečů. Stejně tak máte vysokou šanci na technických oborech, kam se často dostanete i bez přijímaček, ale možná „nepřežijete“ první ročník.

Například na Vysoké škole chemicko-technologické odchází v prvních dvou semestrech až šedesát procent studentů. Z údajů o poměru přihlášených a přijatých se dá vyčíst i to, že na přírodovědeckou fakultu se spíše dostanete v Brně než v Praze nebo Olomouci. Olomouc je příznivá i pro budoucí právníky, oproti pražské a plzeňské fakultě, které berou pouze okolo osmnácti procent přihlášených, zde vloni uspělo přes třicet procent uchazečů.

Kde je komornější atmosféra

O možnosti studia v menším univerzitním městě uvažujte v případě, kdy máte raději individuálnější přístup a chcete, abyste osobně znali vašeho vyučujícího a on vás. Naproti tomu, když vám nevadí posluchárna pro 150 lidí a anonymní prostředí, chcete mít dostatečný výběr studentských hospůdek, kulturního, sportovního a společenského vyžití a snadno si sehnat brigádu, vydejte se raději do velkých měst.

Život v laboratoři

Pro zájemce o vědeckou kariéru a studium zaměřené na výzkum bude určitě důležitým hlediskem, jak si ve světové vědě stojí profesori, kteří jej budou školou provázet. Jestliže se chystáte objevit zaručený lék na AIDS, malárii nebo rakovinou tvorné buňky, bude vás zajímat hodnocení škol podle jejich vědeckých výsledků na stranách E2 a E3. Zjistíte tam, že pro budoucí vědce jsou nejlepší variantou Vysoká škola chemicko-technologická, Univerzita Karlova a Veterinární a farmaceutická univerzita v Brně. „Vědecká činnost pedagogů je pro porovnání vysokých škol klíčová. Používá se ve všech vyspělých zemích. Vypovídá o kvalitě výuky. Vysokoškolské učitelé, kteří ne uspějí ve vědě a technice ve srovnání se světem, své studenty nikdy nenaučí, jak se v profesi prosadit,“ myslí si profesor Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích Josef Berger, který se porovnáváním škol z hlediska vědecké činnosti zabývá.

V Česku se zatím komplexně nehodnotí

Určitě byste si rádi před tím, než podáte přihlášku na vysokou školu, prohlédli objektivní žebříček škol sestavený z mnoha hledisek. Jenže takový v Česku zatím neexistuje. Hodnocení některých škol sice můžete najít na stránkách ministerstva školství, ale nejde o porovnání.

Zprávy Akreditační komise popisují vždy jen situaci na jedné konkrétní škole. V Česku je přitom na vysokých školách tři sta tisíc míst. Třikrát tolik, než v roce 1990. „V této chvíli je nejvyšší čas začít školy diferencovat a hodnotit jejich kvalitu,“ je přesvědčen rektor Vysoké školy chemicko-technologické Vlastimil Růžička.